

29 Я когáто оузрѣе плодò, ѡбїе прѡща сжрпѣ, зашòто Фтасà жàтвa тa.

30 И говореше: на каквò да оуподòбиме царство то Бжїе: илї сѣ ко̀л прїтча да го сравнїме;

31 Да го оуподòбиме со сїнапово то зжрно, ко̀ето когáто се посѣе въ землà тa, нàй мàлко є̀ ѡ сїчки те сѣменà зємни:

32 И когáто се посѣе, порàстѡва, и бѣва пò големо ѡ сїчки те зєлїа, и прàви стєкла голєми, шòто мòжатѣ птїцы те небєсны да се загнѣздѡватѣ подѣ сѣнка тa мѡ.

33 И сѣ такїва много прїтчи їмѣ говореше слòво то, каквòто мòжеха да слѡшатѣ.

34 И безѣ прїтча їмѣ не говореше слòво: а̀ на єдинѣ на оученицѣ те си толкѡваше ги сїчки те.

35 И рече їмѣ въ тòл дєнь, като мржкнà: да замїнемє Одонàдѣ.

36 И като ѡпѡстнàха нарòдѡ те, земàха го (оученицѣ те) каквòто бєше въ гемїа тa: но и дрѡги гемїи їмаше сѣ нєго.

37 И бѣдє фжртѡна голєма: а̀ волнѣ те се влїваха въ гемїатa, шòто шєше да потжне вече.

38 Я тòй бєше на кормà тa, и спàваше на возглàвни-

ца: и собѡдїха го, и рєкоха мѡ: оучитєлю, не мàришѣ ли че загнѡдѡвaмє;

39 И като станà запрєгнї на вѣтжратѣ, и рече на морєто, млчї, престанї. и легнà вѣтжрò. и бѣдє тишина голєма.

40 И рече їмѣ: зашò стє тòлко страшливи; каквò нєматє вѣра;

41 И оуплашихасє сѣ голємѣ стрàхѣ, и говорєха єдинѣ дрѡгимѡ: кòй ли є̀ тòл, шòто и вѣтжрò и морєто го послѡдѡватѣ;

ГЛЯВА В.

И когáто заминàха одонàдѣ морєто въ странà тa Гаддурїнска,

2 Ябїе шомѣ їзлѣзе їзѣ гемїа тa, срѣшна го єдинѣ человекѣ, кòйто їдєше ѡ грòбища тa сѣ дрѡхѣ нечїстѣ,

3 Кòйто живєеше во грòбища тa, и нїкой нємòжєше да го вжрже нїто сѣ верїги:

4 Зашòто много пѡти и сѣ клàпы и сѣ верїги го вжрзѡваха, а̀ тòй и верїги те скжсѡвашє. и клàпы те стрòшѡвашє: и нїкой нє мòжє да го смїри.

5 И сєкога ношà и денà, вѣкаше въ грòбища тa и по горѣ те, и кїєшєсє сѣ кàменѣ.

6 И като видє Исѡса ѡ